तल्पनं, की, (तल्प दवाचरति। तल्प + किए + लास।) करिएछम्। इति भूरिप्रयोगः। पृष्ठपंश्रस्य सांसम्। इति हारावली॥

तलं, जी, (तिसन् भूदेशे लीयते इति। जी+ ख:।) विलम्। इति चिकाखप्रीय:॥

तलः, पुं, (तस्मिन् जीयते इति। जी+डः।) जलाधारविश्रोधः। इति मेदिनी। खे, २२॥ तलाची इति हिन्दीभाषा ॥

तक्कनः, पुं, (तत् प्रसिद्धं यथास्थात् तथा लणतीति। लब + अन्।) प्रश्चः। इत्यमरः॥ अयं व्यवहिन्तः: समासे उत्तरपदे भवति। यथा कुमारीतल्ला:। इत्यमरटीका ॥

तज्ञी, खी, (तत् प्रसिद्धं यथा तथा जसतीति। जस +ड: स्त्रियां डीव च।) तर्यो। इति मेदिनी। चे, २२॥

तवचीरं, सी, (तु+ अच। तवं धीरमिति निख-कर्मधारयः।) तोयाचीर इति खातम्। तत्-पर्याय:। पय: चीरम् २ यवजम् ३ यवजोद्-भवम् ३। अस्य गुणाः । मधुरलम्। भिभिर-लम्। दाच्यित्तच्यकासकप्रश्वासासदोषनाधि-लख। इति राजनिषंग्टः #

तवचीरी, की, (तवचीर + डीष्।) गत्वपचा। इति राजनिर्घेग्टः ॥

तवराजः, पुं, (तु + अच् तवः पूर्यः सन् राजते। राज + अच।) यवासम्मर्करा। इति राज-निर्घग्टः॥ (यवासभाकराभाव्देशस्य विष्टति-र्जातवा॥)

तवराजोद्भवखब्दः, पुं, (उद्भवखसादिति। उत्+ भू + अच्। उद्भव उत्पत्तिस्थानम्। तवराज उद्भवीरसा। यहा, तवरानात् उद्भवतीति। उट्+ भू + अन्।) ततः कर्मधारयः। यवास-ग्राकराभवखाडः। तत्पर्यायः। सुधामोदकाः २ खाड जो द्ववनः ३ सिह्मीदकः ४ व्यन्टतसार्जः ५ सिद्धखड: ६। अस्य गुणा:। राहतापळचा-मोइम्ब्रक्षियासनाशित्वम्। इन्द्रियतपेशत्वम्। भीतलम्। सदासमधुरलच। इति राज-

तविष:, पुं, (तव + "तविखिंद्वा।" उर्खा । १। १६। इति टियच्।) खर्भै:। समुद्र:। इति सिद्धाना-कीमुद्यामुखादिवृत्तिः ॥

तविषी, स्त्री, (तविष + संज्ञायां डीष्।) नदी। देवकचा। भूभि:,। इति सिहानकी मुद्या-सुखादिवृत्ति:॥ (वलम्। यथा, ऋखदे ।१।३५।४। "क्षारजांसि तविधीं द्धानः॥")

तष्टः, चि, (तच + कः। एघोदरात् कलोपे साधुः।)

तन्ततः। इत्यमरः। ३।१। ६६। तष्टा, [ऋ] युं, (तचनाध्यें + हच् प्रवीदरात् कलोपे साधु:।) लटा। छ्तार इति भाषा। विश्वकमी। चादिखविशेष:। इल्मरटीकायां ताड़क्क:, पुं, (तालं तालपमिव चक्काते लच्चते

तस, इ कि अलङ्कती। इति कविक्ष्यहमः॥ (चुरां-पचे भ्वां-परं-सर्ज-सेट्।) इ, कमीण

तंस्यते। कि, तंसयति तंसति द्वारी जनम्। इति दुर्गादासः॥

तस, य उ इर उत्चिपे। इति कविक ब्पहुम: ॥ (भां-परं-सकं-सेट्। उदिलात् कावेट्।) य, तस्यति घूलिं वायुः। उ, तसिवा तस्ता। इर, अतसत्। अतासीत्। अतसीत्। असात् पुषादिलात् नित्वं ड इत्वची । इति दुर्गादासः ॥ तसर:, पं, (तनोतीति। तन + "तनृषिभ्यां क्सरन्।" उगां ३। ७५। इति सरन् किछ।) चसर:। स्ववेष्टनम्। इत्यवादिकोषः ॥ (यथा, वाजव-नेयसंहितायाम् । १६ । ८३ ।

"रसं परिस्ता न रोहितं नमचुर्घीरस्तसरं न वेम ॥")

तस्तरः, पं, (तत् करोतीति। स + "दिवाविमेति।" ३।२।२१। इवस्य समस्य "तिं यत्त्-बचुषु क्रमोन्विधानम्।" इति वार्त्तिकोक्तरेच्। ततः। "तर्ष्टक्तोः करपत्थोः इति सुट्दकोपौ।) चीर:। एकाशाक:। इति रह्माला॥ मदन-वृत्तः। इति जटाधरः॥ कर्यः। यथा, रघुः। 21201

"बारता यत् परखेश्यः मुतौ तखारता स्थिता ॥" "तखार: कर्यचौरयोशित कोवान्तरम्।" इति

तस्त्रायुः, पुं, (तस्त्रस्य प्रकाणाकस्य चायु-रिव।) काकनासालता। इति राजनिषेग्टः॥ तखरी, खी, (तर्+ त+ चौरावर्षे ट: टिलात् डीप। सुटि दलोपे च साधु:।) कोपना नारी। इति भ्रव्दार्थककातरः॥

ताटक्:, पुं, (ताडक् + प्रवीदरात् चाधु:।) ताइकः। इति द्विक्पकोषटीकायां भरतः॥ (यथा, देवीभागवते । १२ । ६ । ०१ ।

"तलोदरी तिरोभावा ताटक्कप्रियवादिनी ॥") ताटखां, की, (तटख + भावे खन्।) उदा-सीनलम्। निकटस्थलम्। यथा, ताटस्थान उदासीनलेन इति। तटस्थी निकटस्थः प्रसिद्ध-पूर्वप्रयाय इति च काव्यप्रकाग्रहीकायां चिक-

ताड़:, पुं, (तड़ + भावे घण्।) ताड़ नम्। भ्रन्दः। सुष्टिमेयल्यादि। इति मेदिनी। इ,१४॥ पर्वतः। इति हैमचन्द्रः॥

ताड्का, खी, राच्यमीविष्यः। सा सुकेत्यच-कचा बचावरेग सहसहस्तिवलयुता धुन्धुदेख-पुत्रख सुन्दख भाषा मारीचमाता सुन्दे निइते पुत्रेण सइ व्यास्य न्हिं धर्षे वितुस्यता तस्य प्रापात् सपुत्रा राचमलं गता श्रीरामेण निच्ता। इति रामायणम् ॥

ताड्काफलं, क्रो, (तार्केव नचनमिव फलमस्य। रस्य इतम्।) इहदेला। इति रत्नमाला॥

इति। अङ्ग + घम्। लख ड्लम्। प्रकन्धा-दिलात् साधु:।) कर्णभूषा। कानतङ्का इति भाषा॥ तत्पर्थाय:। कर्णद्रपेश: २। इति

जिकाखप्रेय: ॥ ताटक्क: ३। इति हिरूपकीय-टीकायां भरतः ॥ कार्याका ॥ तालपचम् ५। इत्यमरः॥ ताङ्ग्वम् ६। इति हेमचनः। ३। ३२०॥ कर्णमुक्तरः छ। इति चटाघरः॥ (यथा, मनसाध्याने।

"ताङ्काङ्गदमेखनागुगारगन्त्रज्ञीरतां प्रापितां कैरातीं वरदाभयोद्यतकरां देवीं चिनेचां

भने॥")

ताड्नं, स्ती, (ताड़ि + भावे खुट्।) व्याचात:। यथा, भरङ्गारतिलके। तपः ॥" "श्वार्थं नीरसकाष्ठताङ्नण्तं श्वाय्यः प्रचला-यथाच, गार्ड ६६ अधाय ।

"श्वतिस्त्रव्यक्तमाचारं क्र्याक्ममायि न स्प्रीत्। न निन्दाताइने क्यांत् सुतं प्रिष्यच ताइयेत्। चाचरेत् सर्वदा घर्म तिह्वरहन्तु गाचरेत्॥" अपि च चासकी। १२।

"लालने बह्दवी दोघास्ताङ्ने बह्दवी गुनाः। तसात् पुत्रच भिष्यच ताड्येत तु नानयेत् ॥" ताइगी, खी, (ताद्यतेश्नयेति। ताडि़ + कर्या खाट् स्त्रियां डीप।) खन्तताड्नयरि:। तत्-पर्याय:। चन्नेयरि: २ जग्रा ३ भीमाः चन्ने-लालिका ५। इति शब्दमाला ॥

ताड्पचं, की, (तालख पनमिव। लख ड्लम्।) ताड्कः। इति हैमचन्द्रः। ३। ३२०॥

ताड़ि:, की, (ताड़यति पनी: ग्रीमते इति। तड् दीमी + सिच् + इन्।) वचविष्रेयः। इस-मरटीकायां भरतः ॥ ताज्यात् इति भाषा ॥ ताड़ी, खी, (ताड़ि: क्वदिकारादिति वा डीध्।) पचहुस:। इत्यमरमेदिनीकरी ॥ तत्पर्थाय:। ताबि: २ ताबी ३ ताबि: १। इति भरत: ॥ ताड़ियात् इति भाषा ॥ (यथा, राजतर-क्रियाम्। ३। ३२८।

"शुक्रणमालपचाणि शीर्यताड़ीदलानि च। तत्सेनायंवतीरायि चक्रीरखीसुखानि च।") चाभरणविश्रीयः । इति दुर्गसिं हः ॥

ताड्ल:, पुं, (ताड्यतीति। तड् + खिच् + उत्त।) ताङ्यिता। इति संचित्रसारे उचादिष्टातः॥ ताद्यमानः. पुं, (ताद्यते असी। तादिः + ककैशि भागम्।) पटछादिः। इति चिकाखधेयः॥ ताड्नयुक्ते, चि। (यथा, कुमारे। १। ४५!

"अध्ययपुष्टा प्रतिकृतप्राव्दा श्रीतुर्वितन्त्रीरिव ताच्यमाना॥")

ताखनं, सी, पं, गृत्यम्। इत्यमरः। १। ७।१०॥ ताखन स्निना कतं ताखि नृत्यभाकां तद-खास्तीति। इति भरतः ॥ तख्ना प्रोक्तमिति

("पुंतृत्वं ताखवं प्राचु: स्त्रीतृत्वं लाखस्यते ॥" इति श्रव्हार्थेचिन्तामिखिष्टतवचनेन पुंत्रत्यम् ॥) हणविश्वेष:। उडतनृत्यम्। इति मेरिनी। वे, ३६॥ (यथा, मत्खपुरायो। १।१।

"प्रच खता खवाटोपे प्रचिप्ता येन दिगानाः। भवन्तु विव्रभङ्गाय भवस्य चरणामुजा: ॥")